

SVEA HOVRÄTT
Mark- och miljööverdomstolen
Rotel 060201

DOM
2014-01-29
Stockholm

Mål nr
F 1477-13

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Vänersborgs tingsrätts, mark- och miljödomstolen, dom 2013-01-24 i mål nr F 4270-12, se bilaga A

KLAGANDE

Tiveds Energi Aktiebolag

MOTPARTER

1. A F

2. P J

SAKEN

Fastighetsreglering berörande A och X samt fastighetsbestämning berörande A, X och C i Laxå kommun

MARK- OCH MILJÖÖVERDOMSTOLENS DOMSLUT

1. Mark- och miljööverdomstolen avslår Tiveds Energi Aktiebolags yrkande om inhämtande av remiss från Lantmäteriet rörande frågan om rådighet över vattnet i Lassåna Kvarndamm.

2. Med ändring av mark- och miljödomstolens dom undanröjer Mark- och miljööverdomstolen Lantmäteriets beslut den 25 oktober 2012 i ärende T08383 i dess helhet och återförvisar förrättningen till Lantmäteriet för fortsatt handläggning.

Dok.Id 1117333

Postadress	Besöksadress	Telefon	Telefax	Expeditionstid
Box 2290 103 17 Stockholm	Birger Jarls Torg 16	08-561 670 00 08-561 675 50 E-post: svea.avd6@dom.se www.svea.se	08-561 675 59	måndag – fredag 09:00-15:00

YRKANDEN I MARK- OCH MILJÖÖVERDOMSTOLEN

Tiveds Energi Aktiebolag har yrkat att mark- och miljödomstolens dom ska upphävas och att Lantmäteriets beslut ska fastställas. Bolaget har även yrkat att Mark- och miljööverdomstolen ska inhämta skriftligt yttrande från Lantmäteriets handläggare och specialist i miljömål.

P Joch A F har motsatt sig ändring.

UTVECKLING AV TALAN I MARK- OCH MILJÖÖVERDOMSTOLEN

Parterna har vidhållit vad de anfört i underinstanserna och tillagt i huvudsak följande.

Tiveds Energi Aktiebolag

För att upprätthålla verksamheten vid Lassåna Kvarndamm måste det finnas ett giltigt vägservitut på fastigheten A som gör att bolaget kan ta sig fram till kvarnbyggnaden. Det finns specialbestämmelser i miljöbalken som medger att felaktiga eller otydliga beslut korrigeras i efterhand när det står klart att rätt att ta väg ska finnas i syfte att upprätthålla viss verksamhet och för att vid en tillståndsprövning visa på att rådighet och dispositionsrätt finns. Enligt de handlingar som bolaget har lämnat in till Mark- och miljööverdomstolen är det uppenbart att bolaget har den rådighet som krävs för att söka tillstånd för verksamheten vid Lassåna Kvarndamm. Mark- och miljödomstolen verkar ha saknat dessa avtal och istället introducerat andra handlingar som inte är av betydelse i målet. Det föreligger därför domvilla i mark- och miljödomstolen.

Mark- och miljööverdomstolen bör inhämta Lantmäteriets yttrande i syfte att styrka att (i) de förrättningshandlingar som mark- och miljödomstolen fört in i målet inte är relevanta, (ii) ansvarsfrågan och dispositionsrätten tydliggörs mot övriga fastigheter samt (iii) bolaget har rådighet över vattnet i Lassåna Kvarndamm. Frågan om rådighet är aktuell i mål M 1438-13 där rådigheten är en förutsättning för att bolaget ska kunna ansöka om tillstånd för vattenverksamheten.

P J

Lassåna Kvarndamm är en regleringsdamm och har av historiska skäl tillhört herrgårdsfastigheten C och inte följt med den egendom som Laxå Bruk AB har överlåtit. Någon rätt till kraftproduktion vid Lassåna Kvarndamm har aldrig funnits - det har enbart varit en fråga om regleringsrätt och underhållsskyldighet för regleringsdammen vid kvarnen.

När det gäller servitutet för vägen framgår det av såväl avtal som det faktiska nyttjandet under många år att rätten till väg följer herrgårdsfastigheten C och inte X, som Lantmäteriet beslutat. Vägen var länge den enda möjligheten att ta sig från herrgården till den del av fastigheten där fabriksanläggningen fanns. Vägen användes även för att förflytta djur.

Om servitutet till förmån för C ska tas bort måste det av beslutet framgå att C för all framtid befrias från skyldighet att underhålla några av de anordningar som finns vid Lassåna Kvarndamm. Servitutet är nämligen nödvändigt för att ta sig till den delen av fastigheten.

A F

Den damm som finns vid kvarnen har hela tiden varit en regleringsdamm för Laxån och bör så förbli. Det kan inte accepteras att Tiveds Energi AB utan hennes godkännande får tillstånd att bedriva verksamhet i den kvarn som tillhör hennes fastighet. Kvarnen är inte heller lämplig för den verksamhet som bolaget har tänkt sig.

MARK- OCH MILJÖÖVERDOMSTOLENS DOMSKÄL*Begäran om yttrande från Lantmäteriet*

Bolaget har yrkat att ett remissyttrande bör inhämtas från Lantmäteriet avseende rådgivningen över vattnet vid Lassåna Kvarndamm. Mark- och miljööverdomstolen finner emellertid att syftet med bolagets begäran redan tillgodoses genom att de omständigheter som Lantmäteriet har lagt till grund för sitt beslut framgår av förrättningsprotokollet. Lantmäteriets akt, som bl.a. innehåller en utredning om äganderätt och underhållsansvar för Lassåna Kvarndamm är processmaterial som

domstolen har att ta hänsyn till vid sin prövning. Det finns därför inte behov av att inhämta yttrande från Lantmäteriet och bolagets yrkande i denna del ska således avslås.

Det kan i övrigt konstateras att Mark- och miljööverdomstolen i dom denna dag i mål nr M 1438-13 funnit att bolaget inte visat att det har rådighet över vattnet i Lassåna Kvarndamm. Inte heller i det målet har det ansetts finnas behov av ett yttrande från Lantmäteriet.

Fråga om domvilla

Något förhållande i mark- och miljödomstolen som skulle kunna utgöra ett fel som har karaktären av domvilla, vilket bolaget gjort gällande, har inte visats.

Överklagandet i sak

När det gäller överklagandet i sak instämmer Mark- och miljööverdomstolen i mark- och miljödomstolens överväganden men gör följande bedömning avseende domslutet. En förrättning är *en process* och resulterar i att ansökan *avvisas* eller att förrättningen antingen *avslutas* eller *inställes* (jfr 4 kap. fastighetsbildningslagen (1970:988), FBL). Enligt 4 kap. 16 § FBL förs protokoll för varje förrättning särskilt. Protokollet samt övriga handlingar som ingivits eller upprättats vid förrättningen ska sammanföras till en akt.

Den nu aktuella förrättningen har hos Lantmäteriet hanterats som en förrättning innehållandes ett antal yrkanden. Förrättningen kan därför inte delas upp på sådant sätt som mark- och miljödomstolen har gjort i sitt domslut, förrättningen kan inte avslutas i en del och återvisas i en annan. Eftersom det återstår att pröva A Fs yrkande om att servitutet som belastar A till förmån för C ska upphävas ska förrättningen återförvisas i sin helhet.

Förrättningskostnader

Vad gäller beslutet om förrättningskostnader konstaterar Mark- och miljööverdomstolen att bolaget under handläggningen hos Lantmäteriet åtagit sig att stå för förrättningskostnaderna. Beslut om förrättningskostnader är enligt 15 kap. 2 §

FBL inte ett beslut som kan överklagas särskilt. Beslutet överklagas och prövas istället i samband med att förrättningen avslutas eller inställes. Eftersom Mark- och miljööverdomstolen återförvisat förrättningen i sin helhet ska frågan om förrättningskostnadernas fördelning också återförvisas.

Sammanfattningsvis ändrar Mark- och miljööverdomstolen därför mark- och miljödomstolens dom endast på så sätt att förrättningen i sin helhet återförvisas till Lantmäteriet för ny prövning.

Domen får enligt 5 kap. 5 § lagen (2010:921) om mark- och miljödomstolar inte överklagas.

I avgörandet har deltagit hovrättsrådet Henrik Löv, tekniska rådet Cecilia Undén, samt hovrättsråden Eywor Helmenius, referent, och Åsa Marklund Andersson.

Föredragande har varit hovrättsfiskalen Annika Grönlund.

VÄNERSBORGS TINGSRÄTT
Mark- och miljödomstolen

DOM
2013-01-24
meddelad i
Vänernsborg

Mål nr F 4270-12

KLAGANDE

1. A F

2. P J

MOTPART

Tiveds Energi AB

Ställföreträdare: J M

ÖVERKLAGAT BESLUT

Lantmäteriets beslut 2012-10-29 i ärende nr T08383

SAKEN

fastighetsreglering berörande A och X samt fastighets- bestämning berörande A, X och C i Laxå kommun

DOMSLUT

Mark- och miljödomstolen upphäver samtliga beslut utom beslutet om fördelning av förrättningskostnaden samt

- avslutar förrättningen såvitt avser Tiveds Energi AB:s ansökan om fastighetsreglering för bildande av servitut inom A, och
- återförvisar förrättningen till Lantmäteriet för prövning i sak av AFs yrkande att servitutet till förmån för C som belastar A ska upphävas.

Dok.Id 222527

Postadress	Besöksadress	Telefon	Telefax	Expeditionstid
Box 1070 462 28 Vänernsborg	Hamngatan 6	0521-27 02 00 E-post: mmd.vanersborg@dom.se	0521-27 02 30	måndag – fredag 09:00-16:00

BAKGRUND

Tiveds Energi AB (Bolaget) – ägare till X – ansökte i juni 2008 hos Lantmäteriet om bildande av servitut avseende rätt för X (på fastigheten finns en kraftstation) att använda och underhålla kvarnbyggnaden som ligger på A för vattenverksamhet. Byggnaden ligger direkt vid Laxåns högra strand, husgrunden mot ån är samtidigt strandskoning. I åfåran utanför kvarn- byggnaden finns en dammanläggning med utskov och tillhörande reglerings- anordningar. Vidare yrkades servitutsrätt till väg mellan allmän väg och kvarnbyggnaden. X ligger ca 500 m söder om A.

A F, ägare till A, yrkade i förrättningen att ett official- servitut till förmån för C, som belastade hennes fastighet, skulle tas bort.

Lantmäteriet beslutade genom fastighetsbestämning att ett officialservitut till förmån för C avseende väg på A i stället ska vara till förmån för X. Vidare beslutade Lantmäteriet genom fastighetsreglering dels att delvis ändra läge på nämnda vägservitut, dels att servitutsrätt ska gälla till förmån för X att använda och underhålla kvarnbyggnaden för vatten- verksamhet.

YRKANDEN M.M.

A F har yrkat att mark- och miljödomstolen upphäver Lantmäteriets fastighetsbestämmningsbeslut och fastighetsregleringsbeslut. Hon har yrkat bifall till det yrkande om upphävande av servitut som hon framställde under förrättningen. Hon har utvecklat talan enligt bland annat följande.

Hon är förvånad över hur en myndighet utan vidare kan ge tillstånd till annan person eller företag att utnyttja den av henne ägda byggnaden. Bolaget har i sin skrivelse antytt att A är avsedd att begagnas företrädesvis för industriellt ändamål (elektrisk kraft). Detta har aldrig varit tanken utan fastigheten var helt avsedd för kvarnverksamhet. För detta ändamål fanns en turbin placerad i en separat träbyggnad över åfåran närmast kvarnen. Något flöde av vatten genom kvarnen har således inte förekommit. Om Bolaget vill utnyttja fallhöjden för att

driva en turbin för att framställa elkraft, finns således möjlighet att bygga en byggnad över ån utan att behöva gå in i kvarnbyggnaden. Om Lantmäteriets förslag blir verklighet, fritar hon sig från allt ansvar för underhåll av kvarnbyggnaden.

Servitutet innebär också rätt för Bolaget att utnyttja väg över fastigheten A. Hon motsätter sig att vägen dras mitt över gårdsplanen och endast c:a 5 meter från ingången till bostaden. Vägen är inte av sådan kvalité att den kommer att bära eventuella lastbilar. Vid förrättningen den 16 juni 2008 diskuterades vägfrågan och, som hon förstod, var de överens om att bästa alternativet var att vägen skulle gå rakt ner, vilket gav möjlighet för Tiveds Energi AB att nå damm och kvarn utan att behöva gå över gårdsplanen. Om Lantmäteriets beslut om servitut för väg vinner laga kraft, fritar hon sig från ansvar och underhåll för vägen. Eventuella skador ska åtgärdas av den som utnyttjar och använder vägen. Tillträde till dammanläggningen borde för övrigt kunna lösas genom servitut över industrifastigheten på andra sidan ån.

Om Lantmäteriets beslut i servitutsfrågorna vinner laga kraft, kommer detta att innebära en väsentlig försämring av fastighetens värde och detta minst tiofalt i förhållande till det av Lantmäteriet beslutade ersättningsbeloppet.

P J, ägare till C, har överklagat Lantmäteriets beslut avseende borttagande av servitut med rätt till väg till förmån för fastigheten C och har yrkat att beslutet ska upphävas. Han har utvecklat talan enligt bland annat följande.

C bildades år 1947 efter det att Laxå Bruk, ägt av familjen E, såldes till det statliga Assi/Domänverket. Vid försäljningen köptes H ut av A E, för att han och hans familj skulle kunna fortsätta att ha sitt boende där. Villkoren vid försäljningen var därför klart styrda av A E som i praktiken var både säljare och köpare. Det framgår tydligt av köpe- kontraktet daterat den 25 februari 1947 att vattenspegeln framför herrgården var det väsentliga då man fastslog att: "Det åligger säljaren att hushålla med vattnet på sådant sätt, att ån vidH såvitt möjligt städse hålles i god vattenföring".

Att syftet med fastighetsbildningen var att skydda vattenspegeln vid H framgår väl dels av avstyckningskartan, dels av ovannämnda avtal. I samband med detta undandrog man sig kostnaden för reglering och underhåll och lät Laxå Bruk svara för det trots att detta utan någon ekonomisk vinning.

Syftet blev förtydligat och befast i avtal med Laxå Köping den 6 oktober 1970 där det avtalas att "Det ankommer på Laxå Köping att hushålla med vattnet på ett sådant sätt att ån vid H hålles i god vattenföring och att om möjligt det gamla vattenmärket, som finnes åsatt brofästet vid H ej underskrides". Denna skyldighet för vattenregleraren avtalades i samband med Laxå Köpings ansökan om lagligförklaring av Laxåns sjösystem år 1970, då man förvärvade rätten till reglering av Laxå Bruk. Alla avtal har sedan förts vidare, först till köpingens/kommunens energibolag via Gullspång och Birka Nät till (Actilog AB) nuvarande Tiveds energi AB.

Man kan tydligt se skillnaden på dammarnas status i köpeavtalet där de andra dammarna i å-systemet omnämns som kraftverksdammar medan Kvarndammen omnämns som regleringsanordningen vid B. Rätten till överfart både över kvarndammen samt vidare över A till allmän väg omnämns även i kontraktet och förtydligades i samband med lantmäteriförrättningen år 1947.

Han övertog fastigheten år 2005. Då var den fortfarande i familjen Es ägo och vattenspegeln vid herrgården fortfarande det primära syftet med Kvarndammen. Rätten till väg för att nå fastighetens nordöstra hörn finns fortfarande kvar och var, och är än idag, en förutsättning för att överhuvudtaget ta sig ned till den norra delen av fastigheten C.

Det föreligger inte laglig rätt för någon att bedriva verksamhet i ån som strider mot de avtal som tecknats, utan medgivande från D. Fastigheten utgör även idag en bostadsfastighet som dessutom är av ett stort kulturhistoriskt värde. Ett varierat vattenstånd skulle avsevärt skada denna miljö, både ur kulturhistoriskt och miljömässigt perspektiv, något som man förstod redan år 1946.

Han bestrider Lantmäteriets beslut om att ta bort vägservitutet som ger C rätt till väg över A. Det är helt klarlagt att rättigheten gäller för C. Dock motsätter han sig inte att sträckningen på servitutet ändras, om det sker i samråd med berörda fastighetsägare.

P J yrkade också att Lantmäteriets beslut som ger Bolaget servitutsrätt att nyttja den gamla kvarnen ska upphävas. Mark- och miljödomstolen avvisade yrkandet i beslut den 14 december 2012 på den grunden att C inte kan anses vara berörd av beslutet om servitut för kvarnbyggnaden på sådant sätt att det föreligger rätt att överklaga Lantmäteriets beslut i denna del.

Tiveds Energi AB har motsatt sig att Lantmäteriets beslut ändras. Bolaget har utvecklat talan enligt bland annat följande.

Det är en tvingande nödvändighet att utföra de åtgärder som medger att den vid B uppdämda nivån kan upprätthållas. Kvarnen ingår som en integrerad del i detta och dess bestånd utgör tillsammans med dammen en säkerhetsrisk som ska beaktas. Detta särskilt då den är belägen i anslutning till bostadsområden. Den aktuella dämningen (4 m) härstammar från 1640-talet, varför utrivning således inte kan ske utan en radikal omläggning av stadsplanen.

Kvarnbyggnaden utgör tillsammans med X en del av den kvarvarande kulturmiljön i Laxå, varför det finns särskilda skäl till dess bevarande. Inget alternativ eller förslag på lösning har presenterats från någon av parterna i målet under den senaste 10-årsperioden. Tvärtom har förfallet tillåtits fortgå tills det nu ställs krav på åtgärd. Denna åtgärd är det minst påverkande alternativet avseende A till skillnad mot andra alternativ, tvärtom ökar det värdet på den aktuella fastigheten enligt Lantmäteriets utlåtande.

Kvarnen måste sättas i stånd eller rivs ut. Om kvarnen behålls, ska kvarn- och dammbyggnaden sättas i stånd och servitutet ska ge underlag för prövning i framtida tillståndsprocess. Bolaget förbereder en tillståndsprocess då frågor om

turbin i kvarnhuset och vattenregleringsfrågor är tillståndspliktiga enligt miljöbalken.

Det ska i sammanhanget upplysas om att den aktuella vägen nyttjats under lång tid för tillsyn och reparation av regleringsanordningar m.m. och sträckningen medför minst påverkan på omgivningen. Sträckningen är beroende av kommunens dragning av VA-ledningar över A. C har inte utnyttjat vägen på åtskilliga år.

Mark- och miljödomstolen har hållit sammanträde med syn den 15 januari 2013.

Tiveds Energi AB har efter sammanträdet framhållit dels att kvarnbyggnaden måste saneras efter tidigare verksamhet (ytbehandlingsfabrik), dels att A F måste informera om rådande förhållanden och processer vid en eventuell försäljning av fastigheten.

MARK- OCH MILJÖDOMSTOLENS DOMSKÅL

Fastighetsbestämningen av vägservitutet

I förarbetena till 14 kap. 4 § fastighetsbildningslagen (FBL) framhålls att ett fastighetsbestämmningsbeslut ska grundas på resultatet av tidigare fastighetsbildningsåtgärder och på andra äldre avgöranden rörande den fasta egendomens indelning och de till denna egendom knutna rättigheterna av servitutskaraktär. Uppenbart är dock att man genom fastighetsbestämning inte ska få vidta åtgärd som syftar till att ändra servitut (prop. 1969:128 s. B 806 f.).

Begränsningen i 14 kap. 1 a § tredje stycket FBL innebär att avtalsservitut inte kan fastighetsbestämmas som fristående åtgärd. Avtalsservitut har kommit till genom en enskild rättshandling och de tvister som uppstår avser vanligen tolkningen av upplåtelsehandlingen. För sådana tvister gäller rättegångsbalkens bestämmelser om fastställsetalan. Det har inte ansetts att förrättningsförfarandet vid tvister av detta slag erbjuder några fördelar framför en domstolsprövning (prop. 1969:128 s. B 798). Om Lantmäteriet i samband med någon annan förrättningsåtgärd bedömer att

det är nödvändigt att klarlägga huruvida ett avtalsservitut gäller eller vilket omfång ett sådant servitut har, kan detta fastighetsbestämmas med stöd av bestämmelserna i 14 kap. 1 a § p. 1–2 FBL.

Av utredningen i målet framgår att de servitut som fastighetsbestämningen omfattar dels är ett officialservitut som bildades år 1940 och belastar A till förmån för E, som år 1947 sammanlades med F och G och då fick den nya fastighetsbeteckningen LC, dels ett olokaliserat avtalsservitut som har sitt ursprung från köpekontraktet som låg till grund för ovanstående sammanläggning. I kontraktet avtalades att säljaren äger rätt till väg över försålda fastigheterna dels till den för säljaren undantagna kraft- stationen, dels till regleringsanordningen vid B.

Lantmäteriet har anfört att servitutet är registrerat på fel fastighet; det borde ha gjorts en fördelning av servitutet till X vid avstyckningen av denna fastighet. Enligt vår mening kan utredningen dock inte anses ge stöd åt att de registrerade förhållandena skulle visa något annat än den fastighetsrättsliga verkligheten, dvs. vi anser att C synes ha kommit att bli härskande fastighet i servitutsförhållandet helt i enlighet med gällande fastighetsbildnings- regler.

Det anförda innebär att vi anser att fastighetsbestämmningsbeslutet ska upphävas.

För behandlingen av återstående frågor i målet vill vi här anmärka att vår bedömning av fastighetsbestämmningsbeslutet innebär att Lantmäteriets beslut egentligen bestått i att servitutet till förmån för C har upphävts och ett nytt officialservitut bildats till förmån för X, vilket naturligtvis är något annat än vad som kan ske inom ramen för en fastighetsbestämning.

Fastighetsregleringen avseende servitut för kvarnbyggnaden och väg till denna
Lantmäteriet har bildat servitut såväl för vattenverksamhet, att bedrivs inom byggnaden, som för underhåll av den. Vidare har vägservitutet som Lantmäteriet

hade fastighetsbestämt, men enligt vår mening egentligen nybildat, fått en annan lokalisering än det tidigare registrerade vägservitutet.

I 7 kap. 2 § FBL finns vissa begränsningar i möjligheterna att bilda servitut. Bland annat får inte servitut till förmån för vattenverksamhet bildas genom fastighetsreglering, när servitut kan bildas enligt miljöbalken. Detta gäller med undantag för servitut enligt 28 kap. 10 § miljöbalken under vissa förutsättningar. Dessa förutsättningar är att tillstånd till verksamheten har meddelats enligt vattenlagen eller miljöbalken eller om det är uppenbart att varken allmänna eller enskilda intressen skadas. Annorlunda uttryckt kan servitut för tillståndspliktig vattenverksamhet inte bildas utan föregående tillståndsprövning.

Det är klart att det inte för närvarande drivs någon vattenverksamhet i kvarnbyggnaden. Servitutet för vattenverksamhet gäller alltså en tänkbar framtida verksamhet. Bolaget har förklarat att det inte har något aktuellt tillstånd till verksamhet på platsen.

Vilket slag av vattenverksamhet som bolaget skulle kunna påbörja med stöd av servitutet är inte närmare preciserat i beslutet och framgår inte heller i övrigt av utredningen. Det som i första hand kan antas vara aktuellt är naturligtvis att bolaget påbörjar elproduktion vid dammen på platsen. Att detta skulle kräva tillstånd är helt klart. Enligt vår mening måste det också antas att varje annat utnyttjande av byggnaden för vattenverksamhet skulle vara tillståndspliktigt. Förutsättningar för att bilda ett officialservitut för vattenverksamhet saknas därmed.

För tydlighetens skull vill vi tillägga att tillståndsplikten som vi har behandlat i det närmast föregående gäller även för utnyttjande för nya ändamål av befintliga anläggningar som har tillkommit helt i laga ordning och i och för sig är av laga beskaffenhet.

Vad sedan gäller servitut för att underhålla kvarnbyggnaden för vattenverksamhet finns i 28 kap. 11 § miljöbalken en bestämmelse som ger den som är skyldig att

underhålla en vattenanläggning rätt att nyttja annans mark för arbeten eller åtgärder som behövs för att underhållsskyldigheten ska kunna fullgöras.

I den mån bolaget har en vattenrättslig underhållsskyldighet har det alltså redan rätt till erforderligt tillträde till A för att fullgöra den skyldigheten. Det kan då inte anses att det är av väsentlig betydelse för X att erhålla en servitutsrättighet för samma ändamål.

Som en följd av ovanstående bedömningar vore det meningslöst att genom fastighetsreglering delvis ändra läge på servitutsvägen.

Lantmäteriets fastighetsregleringsbeslut ska alltså upphävas i sin helhet.

Yrkandet om upphävande av servitut till förmån för C

A F har yrkat – både i lantmäteriförrättningen och i mark- och miljödomstolen – att servitutet till förmån för C som belastar hennes fastighet A ska tas bort. Till följd av Lantmäteriets bedömning av fastighetsbestämningsfrågan har den intressekonflikten inte kommit att behandlas i förrättningen. Behövliga utredningar i denna del saknas, varför vi inte kan pröva detta yrkande i sak. I denna del måste därför förrättningen återförvisas till Lantmäteriet.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga (DV 427)

Överklagande senast den 14 februari 2013.

På mark- och miljödomstolens vägnar

Stefan Nilsson

I domstolens avgörande har deltagit chefsrådmannen Stefan Nilsson, ordförande, och tekniska rådet Sören Karlsson. Föredragande har varit beredningsjuristen Charlotte Stenberg-Magnusson.